

Środa, 16 stycznia 2008 r.

184. podkreśla konieczność podjęcia przez państwa członkowskie Unii wspólnych działań dyplomatycznych w każdym przypadku uzyskania wiadomości o werbowaniu dzieci do jednostek wojskowych lub grup zbrojnych;

185. zauważa, że zapewnienie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych dzieciom w niestabilnych państwach dotkniętych konfliktami rzadko obejmuje właściwą edukację, a także wzywa Komisję do wspierania działań oświatowych, wraz z wdrożeniem minimalnych standardów opracowanych przez sieć na rzecz edukacji w sytuacjach nadzwyczajnych, zarówno podczas takich sytuacji, jak i w okresie przejściowym od kryzysu do rozwoju;

186. podkreśla, że brak ostatecznego rozwiązania zadawnionych konfliktów tworzy sytuację, w której zasady państwa prawa są odsuwane na drugi plan, a w strefach objętych tymi konfliktami dochodzi do łamania praw człowieka, co stanowi poważną przeszkodę dla zapewnienia i poszanowania praw dziecka; wzywa do podjęcia działań zmierzających do zaspokojenia szczególnych potrzeb dzieci i ich rodzin w strefach zadawnionych konfliktów;

Dzieci a demokracja

187. podkreśla prawo dzieci do wyrastania w wolnym i otwartym społeczeństwie, w którym przestrzega się praw człowieka i wolności wypowiedzi i nie wydaje wyroków śmierci, zwłaszcza wobec nieletnich;

188. podkreśla, że sytuacja dzieci w państwach niedemokratycznych jest bardzo niepewna i wzywa Komisję, by zwróciła szczególną uwagę na tę grupę;

189. wzywa Komisję do zajęcia się kwestią podnoszenia świadomości politycznej dzieci i młodych ludzi w państwach trzecich o ograniczonym poziomie demokracji, aby mogli oni wyrosnąć na świadomych politycznie obywateli;

190. wzywa Komisję, by podkreślała znaczenie dania młodym ludziom możliwości swobodnego wyrażania swoich opinii poprzez (polityczne) organizacje młodzieżowe;

*
* *

191. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, państwom członkowskim, europejskiej sieci narodowych obserwatoriów przestrzegania praw dziecka (ChildONEurope), Radzie Europy, Komitetowi Praw Dziecka Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unicef, Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) i Światowej Organizacji Zdrowia (WHO).

Kształcenie dorosłych: nigdy nie jest za późno na naukę

P6_TA(2008)0013

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie kształcenia dorosłych: nigdy nie jest za późno na naukę (2007/2114(INI))

(2009/C 41 E/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Kształcenie dorosłych: nigdy nie jest za późno na naukę” (COM(2006)0614),

— uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1720/2006/WE z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program działań w zakresie uczenia się przez całe życie⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

Środa, 16 stycznia 2008 r.

- uwzględniając zalecenie 2006/962/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kluczowych kompetencji w uczeniu się przez całe życie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami ⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje Prezydencji z Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 roku,
 - uwzględniając art. 149 i 150 Traktatu WE,
 - uwzględniając swoje stanowisko z pierwszego czytania w dniu 25 września 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie tworzenia i rozwoju statystyk z dziedziny edukacji i uczenia się przez całe życie ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z pierwszego czytania w dniu 24 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie skuteczności i równego dostępu do europejskich systemów kształcenia i szkolenia ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2006-2010) ⁽⁶⁾ oraz z dnia 27 września 2007 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej — 2007 ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0502/2007),
- A. mając na uwadze, że kształcenie dorosłych staje się politycznym priorytetem oraz wymaga konkretnych i odpowiednich programów, promocji, dostępu, środków i metod oceny,
- B. mając na uwadze, że kształcenie i szkolenie są kluczowymi elementami w procesie osiągania celów strategii lizbońskiej — wzrostu gospodarczego, podniesienia konkurencyjności i integracji społecznej,
- C. mając na uwadze, że aby osiągnąć poziom odniesienia uzgodniony przez państwa członkowskie w ramach programu „Edukacja i szkolenie 2010”, należałoby włączyć w uczenie się przez całe życie dodatkowe 4 mln dorosłych,
- D. mając na uwadze, że skuteczny system kształcenia dorosłych mający jasno określone priorytety i którego wdrażanie jest monitorowane, włączony w strategię kształcenia przez całe życie, może wspomóc językową, społeczną i kulturalną integrację marginalizowanych grup społecznych, takich jak imigranci czy Romowie, spośród których wielu przedwcześnie kończy naukę szkolną,
- E. mając na uwadze, że inwestowanie w kształcenie dorosłych przynosi korzyści społeczne i kulturalne w postaci większej satysfakcji osobistej, samorealizacji oraz aktywnej postawy obywatelskiej,
- F. mając na uwadze, jak istotne jest kształcenie dorosłych (poprzez uzyskiwanie kluczowych kompetencji) dla poprawy zdolności zatrudnienia i mobilności na rynku pracy, a także integracji społecznej,
- G. mając na uwadze, że w celu monitorowania, porównywania i oceny różnorodności w sposobach kształcenia dorosłych niezbędne są wiarygodne dane, aby opracować środki polityczne,
- H. mając na uwadze, że informacje i dostęp do systemów kształcenia dorosłych znacznie się różnią w różnych państwach członkowskich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 131.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0400.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0463.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0417.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0063.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0423.

Środa, 16 stycznia 2008 r.

- I. mając na uwadze, że uznawanie i potwierdzanie formalnego, półformalnego i nieformalnego wykształcenia jest podstawą strategii uczenia się przez całe życie,
- J. mając na uwadze, że należy pilnie połączyć kształcenie dorosłych z europejskimi ramami kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie oraz zwiększyć jego potencjał, jeśli chodzi o kluczowe kompetencje, jak również kompetencje społeczne i indywidualne,
 1. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie planu działania dotyczącego kształcenia dorosłych;
 2. przyznaje, że w celu promowania, umocnienia i określenia wzrostu kultury uczenia się, zwłaszcza w przypadku dorosłych, należy podjąć działania na różnych szczeblach, w których obok państw członkowskich musi uczestniczyć również Unia Europejska;
 3. wzywa państwa członkowskie do zaprowadzenia kultury uczenia się przez całe życie, koncentrując się przede wszystkim na kształceniu i szkoleniach dla dorosłych, poprzez realizację polityki i działań mających na celu promowanie zdobywania wiedzy oraz zwiększanie jej atrakcyjności i dostępu do niej, oraz nieustanne uaktualnianie kwalifikacji;
 4. podkreśla znaczenie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w odniesieniu do programów dotyczących uczenia się przez całe życie, umożliwiających zarówno mężczyznom, jak i kobietom korzystanie w równej mierze z możliwości oferowanych przez tego rodzaju kształcenie; wzywa Komisję do korzystania z wszelkich dostępnych narzędzi monitorowania sensytywnej polityki równouprawnienia kobiet i mężczyzn przy przygotowywaniu kształcenia dorosłych, w tym również we współpracy z Europejskim Instytutem ds. Równości Kobiet i Mężczyzn;

Zwiększanie motywacji do udziału w programach kształcenia dorosłych

5. wzywa do zwiększenia promocji programów kształcenia dla dorosłych w celu zachęcania coraz większej liczby osób do udziału w takich programach; uważa, że kształcenie dorosłych powinno odgrywać kluczową rolę w działaniach promujących ogólną kulturę nauki poprzez kampanie w mediach, informowanie, poradnictwo oraz w szczególności informacje i poradnictwo skierowane do grup w niekorzystnym położeniu; uważa, że działania promocyjne, by były skuteczne, muszą iść w parze z aktywną polityką państw członkowskich sprzyjającą godzeniu uczenia się z życiem rodzinnym i zawodowym;
6. zgadza się, że specjalne linie telefoniczne i strony internetowe są bardzo skutecznym sposobem promowania kształcenia dorosłych;
7. uważa, że promowanie umiejętności informatycznych w kształceniu ogólnym i zawodowym ma istotne znaczenie dla przezwyciężenia „przepaści cyfrowej” między pokoleniami;

Dane statystyczne

8. uważa, że porównywalne dane statystyczne są potrzebne dla rozwoju, przeglądu i oceny polityki w zakresie kształcenia dorosłych w celu dostarczenia wskazówek i wytycznych dla zintegrowanego programu uczenia się przez całe życie;
9. uważa, że należy wspierać europejskie badania dotyczącego kształcenia dorosłych jako metodę gromadzenia porównywalnych informacji na temat kształcenia dorosłych oraz promowania wspólnych koncepcji;
10. wzywa Unię Europejską oraz państwa członkowskie do wspierania wymiany dobrych praktyk;

Godzenie życia zawodowego, rodzinnego oraz uczenia się przez całe życie i skutecznych sposobów przekazywania wiedzy

11. przypomina cele ustalone na szczycie Rady Europejskiej w Barcelonie w dniach 15-16 marca 2002 r. i podkreśla postępy poczynione przez państwa członkowskie w realizacji celu zapewnienia miejsc w żłobkach i przedszkolach, a także instytucjach kształcenia przedszkolnego oraz w związku z wprowadzeniem dnia opieki nad dziećmi i innymi osobami zależnymi; jednocześnie zwraca uwagę na opóźnienia niektórych państw członkowskich w realizacji celów wyznaczonych w Barcelonie;

Środa, 16 stycznia 2008 r.

12. zwraca uwagę, że pogodzenie życia rodzinnego, zawodowego oraz uczenia się przez całe życie wymaga nie tylko większej elastyczności w zarządzaniu czasem i przestrzenią, lecz również socjalnych i gospodarczych zachęt podatkowych mających na celu promowanie dostępu dorosłych do szkoleń i programów kształcenia;

13. podkreśla potrzebę lepszego wykorzystywania nowych technologii i zauważa w związku z tym, że należy dążyć do zwiększenia dostępu do Internetu i programów na rzecz e-integracji, aby przezwyciężyć „przepaść cyfrową” oraz zachęcać do korzystania z nowych źródeł wiedzy i nowych sposobów uczenia się, takich jak programy nauki na odległość i zapewnienie miejsca kształcenia, umożliwiając dostęp wszystkim zainteresowanym;

14. akcentuje potrzebę rozszerzenia dostępu kobiet do nowych technologii, w szczególności kobiet zamieszkujących obszary oddalone i wiejskie oraz kobiet w starszym wieku, aby miały one równe szanse w rywalizacji na rynku pracy; podkreśla ponadto potrzebę wspierania działań niwelujących różnice między mężczyznami i kobietami w zakresie kwalifikacji technicznych i naukowych;

15. zwraca uwagę na potrzebę poszerzenia publicznej i prywatnej oferty w zakresie opieki nad dziećmi oraz stworzenia zachęt dla pracodawców, którzy mogliby taką ofertę stworzyć, umożliwiając rodzicom, zwłaszcza matkom, powrót do pracy, tak aby mieli oni możliwość kontynuowania uczenia się przez całe życie przy równoczesnym wykonywaniu zawodu; ponadto uważa, że niezbędna jest poprawa oferty państwowych usług z zakresu opieki nad osobami wymagającymi stałej opieki i ludźmi starszymi;

Solidarność międzypokoleniowa (aby nie powstawały „getta ludzi starszych”) i solidarność między kulturami

16. przypomina, że zmiany geograficzne postawią państwa członkowskie przed szeregiem złożonych, powiązanych ze sobą wyzwań oraz że nasze społeczeństwa będą zmuszone do tworzenia nowych form solidarności między kulturami i pokoleniami;

17. proponuje w związku z tym sprawniejsze przekazywanie i wymianę wiedzy, umiejętności i doświadczenia dorosłych, w szczególności między pokoleniami, w formie projektów mentorskich w celu zwiększenia wsparcia dla działalności przedsiębiorstw i działalności rzemieślniczej; uważa również, że ważne jest, aby tacy mentorzy byli powiązani w sieć umożliwiającą im dzielenie się informacjami i ich wymianę;

18. podkreśla znaczenie „rodzinnego uczenia się”, gdzie rodzice są zmotywowani do powrotu do uczenia się, ponieważ chcą pomóc swoim własnym dzieciom w nauce szkolnej;

19. popiera tworzenie programów wolontariatu ze względu na rolę, jaką odgrywają w integracji, solidarności oraz uznawaniu doświadczenia i kwalifikacji;

20. w ramach mobilności i spójności społecznej podkreśla potrzebę zapewnienia, szczególnie imigrantom, elastycznych możliwości uczestnictwa w programach kształcenia i szkolenia, a także odpowiednich warunków do realizacji takich programów;

Znaczenie nauki języka oraz konkretne potrzeby „grup ryzyka”

21. uważa tworzenie krajowych i lokalnych ośrodków wsparcia dla imigrantów za kluczowy sposób udostępniania przydatnych informacji oraz odpowiedzi na pytania dotyczące pełnej integracji społecznej imigrantów;

22. ponownie zwraca uwagę na znaczenie większego wsparcia dla kursów językowych, w szczególności dla imigrantów, oraz promowania nauki języków obcych w całym społeczeństwie;

23. popiera pomysł zorganizowania egzaminów kompetencyjnych („skills audits”) dla imigrantów, osób o niskich kwalifikacjach oraz osób niepełnosprawnych; uważa, że obok korzyści gospodarczych egzaminy takie mogą również przyczynić się do zmniejszenia rasizmu, ksenofobii, dyskryminacji i wyłączenia społecznego;

Środa, 16 stycznia 2008 r.

Dostęp do szkolnictwa wyższego

24. uważa, że więcej osób powinno mieć dostęp do szkolnictwa wyższego, w tym dorośli z doświadczeniem zawodowym i osoby starsze, oraz że należy w tym celu przystosować i uelastyczyć systemy kształcenia; należy również wspierać odpowiednie środki infrastrukturalne i zasoby ludzkie;

25. zwraca uwagę na konieczność modernizacji systemów szkolnictwa średniego, aby uczynić je bardziej konkurencyjnymi, elastycznymi, dostępnymi i skutecznymi;

Poprawa jakości, podejście pedagogiczne i różnorodność przepisów

26. podkreśla potrzebę wysoko wykwalifikowanych pracowników w szkolnictwie dla dorosłych; uważa, że należy udzielić wsparcia konkretnym programom szkolenia nauczycieli pracujących z osobami dorosłymi oraz zachęca do stworzenia kursów uniwersyteckich zakończonych dyplomem w zakresie kształcenia dorosłych;

27. wspiera działania mające na celu zwiększenie wymiany doświadczeń i mobilności w kształceniu dorosłych, takie jak:

- a) wdrożenie i zwiększenie zakresu europejskich ram kwalifikacji oraz EUROPASS;
- b) uznanie i zatwierdzenie podstawowych umiejętności, kluczowych kompetencji, formalnych, półformalnych i nieformalnych kwalifikacji oraz takiejże edukacji w celu zagwarantowania przejrzystości wyników nauki, ułatwiając w ten sposób uznanie osiągnięć w nauce oraz zmianę kierunku nauki;

Perspektywy zatrudnienia

28. zgadza się z opinią, że uczenie się przez całe życie odgrywa ważną rolę przede wszystkim w zakresie zwiększenia integracji społecznej, poprawy zdolności zatrudnienia, jak również w osobistym rozwoju jednostki, likwidowaniu rozdźwięków na rynku pracy oraz realizacji celu lizbońskiego polegającego na zwiększeniu zatrudnienia osób powyżej 50. roku życia, a także w odniesieniu do konkurencyjności;

29. podkreśla znaczenie edukacji dorosłych dla osiągnięcia celu, jakim jest tworzenie lepszych miejsc pracy w Europie, a także poprawa jakości życia i promowanie indywidualnego rozwoju, osobiste spełnienie i aktywne obywatelstwo; zwraca uwagę na znaczenie, jakie dla przedsiębiorstw ma przewidywanie nowych kompetencji i wymagań na rynku pracy, tak aby edukacja dorosłych odzwierciedlała popyt na kwalifikacje; wskazuje, że treść kształcenia musi być dostosowana do wymagań zawodowych i praktycznych; w związku z tym podkreśla znaczenie partnerstwa społecznego;

30. podkreśla, że kształcenie dorosłych zwiększa nie tylko zdolność zatrudnienia pracowników, lecz również ich umiejętność przystosowywania się do nowych warunków oraz geograficzną i zawodową mobilność, co ma duże znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego; podkreśla znaczenie propagowania nauki drugiego (i trzeciego) języka dla ułatwienia większej mobilności pracowników;

31. podkreśla, że niski poziom kwalifikacji cechujący obecnie jedną trzecią europejskiej siły roboczej (72 mln pracowników) oznacza duże zagrożenie bezrobociem oraz że dzięki szkoleniom pracownicy utrzymują lub nabywają kompetencje niezbędne do zdobycia zatrudnienia i poprawienia jakości wykonywanej przez siebie pracy; podkreśla znaczenie rozpoznawania i uznawania kwalifikacji zdobytych w wyniku nieformalnych i nieoficjalnych form zdobywania wiedzy, co stanowi podstawę rozwoju uczenia się przez całe życie zarówno w ramach krajowych kwalifikacji zawodowych, jak i w obrębie europejskich ram kwalifikacji;

32. podkreśla, jak ważne jest, aby wszyscy obywatele mieli równy dostęp i równe możliwości uczestniczenia w programach uczenia się przez całe życie; wyraża w związku z tym ubolewanie, że udział osób o najniższym poziomie wykształcenia, kobiet, imigrantów, osób w starszym wieku, osób zamieszkałych na obszarach wiejskich oraz osób niepełnosprawnych jest najmniej prawdopodobny; uważa, że należy im zaoferować inne odpowiednie programy i metody; w związku z tym uważa, że należy położyć szczególny nacisk na kształcenie i szkolenie pracowników oraz bezrobotnych w zakresie nowych technologii oraz wzywa państwa członkowskie do wspierania korzystania z nowych technologii informacyjnych i komunikacyjnych w procesie kształcenia, ponieważ odgrywają one kluczową rolę w zagwarantowaniu wszystkim równych szans poprzez ułatwienie udziału w procesie uczenia się przez całe życie, a także aby zapewnić, że ci, którzy mają najniższe wykształcenie, będą otrzymywali szczególne wsparcie i środki;

Środa, 16 stycznia 2008 r.

33. podkreśla znaczenie kształcenia dorosłych, w tym nauki języków i uzyskiwania kwalifikacji zawodowych, dla integracji migrantów oraz zwiększenia ich szans na zatrudnienie i udział w rynku pracy, jak również dla wzmocnienia ich integracji społecznej;

34. podkreśla znaczenie aktywnego udziału partnerów społecznych i innych zainteresowanych stron, w tym również społecznych organizacji pozarządowych, ponieważ tylko dzięki funkcjonującemu partnerstwu społecznemu pracownicy i pracodawcy mogą działać na równych prawach; uważa, że w państwach członkowskich bez rozwiniętej struktury partnerstwa społecznego należy wspierać jego budowę;

35. podkreśla znaczenie Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i innych funduszy strukturalnych dla osiągnięcia celu, jakim jest uczenie się przez całe życie, dostępne dla wszystkich, i wzywa do monitorowania funduszy strukturalnych w celu zagwarantowania, że przeznacza się więcej dla tych, którzy najbardziej potrzebują uczenia się przez całe życie; wyraża ubolewanie, że w niektórych państwach członkowskich poświęca się zbyt mało uwagi i środków na zwiększenie dostępu do możliwości kształcenia dorosłych, szczególnie dla pracowników starszych i słabo wykwalifikowanych; wzywa państwa członkowskie do bardziej aktywnego wykorzystywania funduszy strukturalnych, a w szczególności EFS; wzywa Komisję do wzmocnienia szczegółowych programów w tej dziedzinie;

36. podkreśla, że poprawa sposobu przekazywania wiedzy dorosłym, zapewnienie informacji oraz ułatwienie łączenia pracy z życiem rodzinnym to kwestie mające zasadnicze znaczenie dla poprawy uczestnictwa w tym kształceniu, które są nader motywujące, jeżeli połączy się je z zachętami; wskazuje, że środki wspierające skuteczne sposoby przekazywania wiedzy, takie jak dostępność ośrodków kształcenia, ułatwianie nauki w miejscu pracy poprzez dostosowanie godzin pracy, lokalna infrastruktura służąca opiece nad dziećmi, usługi nauczania na odległość dla osób upośledzonych lub wymagających szczególnej troski, a mieszkających na odległych obszarach, informowanie i doradztwo w zakresie nauki przez całe życie i szans na zatrudnienie, programy dostosowane do potrzeb i elastyczne warunki uczenia się; podkreśla, że środki te muszą być powszechnie uznane i powinny przyczyniać się do rozwoju kariery zawodowej;

37. wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków w celu przeciwdziałania niskiemu wskaźnikowi zatrudnienia pracowników w starszym wieku, w szczególności tych, którzy mieli nietypowy przebieg pracy zawodowej lub nie posiadają umiejętności w zakresie technologii komunikacyjnych i informacyjnych, oraz do stworzenia warunków niezbędnych do świadczenia usług w zakresie kształcenia przez całe życie na każdym szczeblu, ułatwiających postępy w zatrudnieniu, bez względu na to, czy dotyczy to pierwszego stosunku pracy, powrotu do pracy czy też przedłużenia okresu zatrudnienia; uważa, że równie ważne jest motywowanie przedsiębiorstw oraz tworzenie odpowiednich zachęt do dłuższego zatrudnienia starszych pracowników, względnie przyjmowania ich do pracy, gdyż są oni zazwyczaj bardzo kompetentni, doświadczeni, solidni i bardzo dobrze wyszkoleni;

38. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania pracownikom, którzy zmuszeni są do zmiany pracy po wypadku w miejscu pracy lub chorobie, możliwości uczestniczenia w kształceniu ustawicznym i poprawiania swoich perspektyw zawodowych;

39. zachęca państwa członkowskie do stworzenia zachęt gospodarczych i innych, zarówno aby umożliwić pracownikom dłuższy okres zatrudnienia, jak i aby zachęcić pracodawców do zatrudniania i zatrzymywania pracowników w starszym wieku poprzez stwarzanie możliwości uczenia się przez całe życie i poprawę warunków zatrudnienia oraz jakości w miejscu pracy;

40. wzywa Komisję do zagwarantowania, aby każde państwo członkowskie podjęło kroki prawne i finansowe niezbędne do zaoferowania i udostępnienia możliwości uczenia się przez całe życie wszystkim pracownikom i osobom poszukującym pracy;

Finansowanie

41. wzywa inwestorów, aby zwrócili uwagę na rozwój takich programów, umiejętności i kwalifikacji, które umożliwiają kobietom uzyskanie przygotowania w dziedzinie zarządzania i przedsiębiorczości, a także podnoszenie kwalifikacji w celu awansowania na stanowiska kierownicze;

42. wzywa do rozpowszechnienia praktyki finansowania i organizowania szkoleń przez pracodawców dla pracowników oraz przyznawania pracodawcom w związku z tym ulg podatkowych, ponieważ kwalifikacje i umiejętności są kluczowymi aspektami innowacji, wydajności i konkurencyjności;

Środa, 16 stycznia 2008 r.

43. uważa, że kształcenie dorosłych powinno osiągać wysoki poziom kwalifikacji we wszystkich dziedzinach poprzez działania edukacyjne i kulturalne, a także wysokiej jakości modele kształcenia zapewniające adekwatność zdobywanej wiedzy i umiejętności do zmieniających się wymogów dla profili zawodowych, a także organizacji i metod pracy;

44. wzywa do koordynacji, współpracy, skuteczności i przejrzystości między środkami prawnymi i ramami instytucjonalnymi, sieciami i partnerstwem, obejmującymi podmioty bądź stowarzyszenia związane z kształceniem dorosłych, z wykorzystaniem lokalnych, regionalnych, krajowych i europejskich (publicznych lub prywatnych) środków finansowych;

45. uważa za konieczne stworzenie zachęt finansowych mających na celu zapewnienie wolnego dostępu do szkoleń, edukacji oraz wynikających stąd korzyści; zwraca uwagę na fakt, że takie zachęty finansowe mogą przybrać formę ulg podatkowych, dodatków, stypendiów, współfinansowania lub zmniejszenia kosztów podatków czy ubezpieczeń społecznych dla pracodawców, którzy stworzą odpowiednie warunki pracy sprzyjające kształceniu dorosłych;

46. docenia znaczenie kształcenia wewnątrzzakładowego i podkreśla, że małe i średnie przedsiębiorstwa oraz mikroprzedsiębiorstwa i nowe przedsiębiorstwa wymagają priorytetowego traktowania z uwagi na to, że mogą sobie w najmniejszym stopniu pozwolić na szkolenie swoich pracowników;

47. w kontekście społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw zachęca pracodawców do finansowania programów szkolenia zawodowego promujących kształcenie przez całe życie, skierowanych zwłaszcza do pracowników płci żeńskiej, w celu wydłużenia ich aktywnego życia zawodowego oraz rozszerzenia ich możliwości uczestniczenia w rynku pracy i możliwości rozwoju zawodowego;

*

* *

48. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.
